

24th September 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

the Bill. As far as the action of the independent Member is concerned it is entirely left to him to act as he liked and we need not go into that matter.

Hon. Member Sri M. Narayana Kurup pointed out that one section in the old Panchayat Act was not implemented and that money was not spent according to the provisions of that section, and similarly that the money that was raised now would not be spent according to the provisions of the measure. I must submit that it is entirely wrong to think so. The position is different. There we had no money. But here we are raising money for a specific purpose. I have already categorically stated that the money will be spent for the purpose for which it is collected and so, he need not doubt the *bona fides* of the Government. Hon. Member Sri Kurup of late is very pessimistic. I wish he puts a little optimism in his life. It is not good always to be pessimistic. The hon. Member is not here. Anyhow I hope he will come to know of what I said, and be little more optimistic.

I am glad that hon. Members are passing this Bill. Unfortunately some hon. Members are finding it difficult to support it. But by and by they will also realize that we are right in passing it and that they are wrong, when the benefits to the ryots unfold themselves in the course of a few years. I thank all the hon. Members and you, Sir, for the successful termination of this Bill.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

“That the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955, be taken up before the Madras Repealing and Amending Bill, 1955.”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS COMMERCIAL CROPS MARKETS (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill^a, 1955, and move—

“That the Bill be taken into consideration at once.”

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 14th September 1955.

[Sri M. Bhaktavatsalām] [24th September 1955]

Sir, I would like to explain briefly the salient features of this amending legislation. The Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 has now been on the statute book for the past 22 years. The main object of this measure is to create conditions of better marketing for the cultivator with a view to getting him a better return for his produce. The Act is being administered under the direct supervision of the marketing section of the Agricultural Department, subject to the overall control of the State Government. Provision exists in the Act for the constitution of Market Committees fully representative of the growers and the traders. Market charges are clearly defined and unauthorised deductions are prohibited. The methods of sale, weighment and storage are regularised. The traders, brokers, weighment and all the other market functionaries are licensed. Correct weighment is assured by the adoption of standard weights and measures. Byelaws are framed for the regulation of business and conditions of trading in the market yards established by the Market Committees. The Market Committees publish the daily rates of the commercial crops they handle for the benefit of the growers and the trade.

The Act was being progressively applied to all important areas in this State where there are important commercial crops. But about three years ago writ petitions were filed before the High Court by some traders challenging the validity of the provisions of the Act. The High Court upheld the Act as a valid piece of legislation except for certain minor provisions which were held to be *ultra vires*. The Act was amended last year in order to bring it in consonance with the judgment of the Madras High Court and the provisions of the Constitution.

In order to provide all the facilities in the market yards set up under the Act it is necessary for the Market Committees to collect a fee on the commercial crops transacted. The point whether the levy would partake the nature of a tax was left open as it did not directly arise for decision before the High Court in the writ petitions referred to above. However, with a view to avoid the legality of the levy being questioned, it is necessary to make it clear that the levy made under the Act is a cess by way of sales tax and that it is in addition to the Sales Tax levied under the Madras General Sales Tax Act, 1939 and that it shall be subject to the provisions of Article 286 of the Constitution. It is also proposed to determine the rate of this levy by notification issued by the Government and to validate the levy of fee made by the Market Committees in the past.

Another difficulty that has been noticed in the practical working of the Market Committees is that the Madras Commercial Crops Markets Act as it stands at present does not provide for the expiry of the term of office of both elected and nominated members on a common date. This has led to the difficulty in the Collector taking charge as according to the existing provisions of the Act,

24th September 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

even if there is one sitting member, the Collector cannot take charge. It is, therefore necessary that the term of office of both the elected and nominated members expire on the same date.

The amending bill which, I am moving now is intended to place the validity of the levy of fee beyond any legal doubt and to obviate the difficulties created by the varying terms of office of both elected and nominated members.

Arising out of these main amendments, the Bill also seeks to make certain incidental adjustments to some of the existing provisions which are necessary for avoiding snags in the practical working of the Market Committees. The draft Bill and the Statement of Objects and Reasons placed on the Table of the House explain the purpose and the scope of the amending Bill. The need for inserting each and every clause of the amending Bill is also explained.

The Bill does not seek to confer any right on the Market Committees to collect any fresh levies but only places the legality of the levy in question beyond doubt. The proposed amendments do not also seek to vest fresh powers in the hands of either the Government or the Market Committees but are only intended to avoid snags in the practical working of the Market Committees which have a useful role to fulfil in the agricultural economy of the country.

I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: ബഹുമാന്യനായ ഉപസഭാ സ്പീക്കർമാരെ, മദ്രാസ് കമ്പൽ കൃഷി മേൽപ്പാലം ആക്ട് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളത് 1933 ലാണ്. അതിനുശേഷം 22 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ആ നിയമത്തിന് ചില ഭേദഗതികൾ കൊടുവാനിരിക്കുന്നത്. 1933 ലെ ആക്ട് പാസ്സാക്കിയ ഫട്ടത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന സമ്പത്തികൾക്കുവേണ്ടിയനുഭവ്യസ്ഥിതികൾക്കും ഇന്നത്തെ സമ്പത്തികൾക്കുവേണ്ടിയനുഭവ്യ സ്ഥിതികൾക്കും തമ്മിൽ എന്തൊരു വ്യത്യാസം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളമായുണ്ടാകുന്ന ഏലം, ഇലവങ്ങ, പച്ചില, ഇഞ്ചി തുടങ്ങിയ വിവിധവിധ മധുരക്കറകളും നാളികേരം, അടയ്ക്ക, കരമുളക്, പുകയില തുടങ്ങിയവയ്ക്കു വാണിജ്യ വിദ്യങ്ങളും ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വിലയിൽ ധാരാളമായി വിപരീകരിക്കു ലഭിക്കണമെന്നുള്ള കണ്ണോട്ടത്തോടെയാണ് 1933 ൽ ഇങ്ങനെയൊരു നിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അന്നുതന്നെ നിയമം പാസ്സാക്കിയപ്പോൾ ഒരു സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നു. വിദേശികളായ തുച്ഛ കർഷകർക്കു എത്രയും ചുരുങ്ങിയ വിലയിൽ നമ്മുടെ വാണിജ്യവിദ്യകൾ ധാരാളമായി കിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിദ്യകളുടെ ഉല്പാദകരായ നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്കു നല്ല വില കിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം അന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്ന പാക്കു മാറിയിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാർക്കു അവന്റെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു നല്ല വില കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ നോട്ടം.

10-58
a.m.

സർ, കഴിഞ്ഞ 22 കൊല്ലക്കാലത്തെ ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇത്രയും പരിമിതമായ ഒരു ഭേദഗതി ബില്ലുകൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക കാരണം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. 1933 ലെ ആക്ട് പാസ്സാക്കിയപ്പോൾ 2000-ഓളം വിവിധവിധ പാസ്സാക്കിയവയ്ക്കു കൂടി ഒരു ചുരുങ്ങിയ ബില്ലു

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [24th September 1955]

രണ്ടു അവന്റെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു നല്ല വില കിട്ടുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ഈ കമ്മിറ്റിയിൽക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ഇല്ലെന്നു സ്പെഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ ശരി മനോഹര വിജയം ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കുമെന്നു നാം നോക്കുമ്പോൾ വില കിട്ടുന്നില്ല. കൃഷിക്കാരന് കൃഷിയിലൂടെ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ ഇടവേളം തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞ 15-ാം തീയതിയിൽ പാട്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പാട്ടം അടയ്ക്കാൻ പണത്തിന് കൃഷിക്കാരൻ എവിടെ പോകും? വിജയം മുൻകൂർ വില നിശ്ചയിച്ചു വിജയത്തിൽ പോകാൻ പാട്ടം ബ്രദേഴ്സ്, പീയേഴ്സ്, ലെസ്ലി കമ്പനി മുതലായ വാണിജ്യതാല്പരന്മാരിൽനിന്നു അഡ്വാൻസുവാങ്ങിയിട്ടാണ് കൃഷിക്കാരൻ പാട്ടം അടയ്ക്കുന്നത്. അതു കണ്ടു കമ്പോളത്തിൽ വില കൂടുതലുണ്ടാകാലും അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതു കൃഷിക്കാരനല്ല, കൂടാതെ മുതലാളിമാരാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടോ? വിലക്കുയറ്റം കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം കൃഷിക്കാരന് തന്നെ കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ബഹുമാന്യനായ ഉപസഭാനാമൻ അവാർക്കെ, എനിക്ക് ഇനിയും രണ്ടു മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ കൂടി പറയാനുള്ളത്. നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് എവിടെ നല്ല കമ്പോളമുണ്ട്. എവിടെ നല്ല വില കിട്ടും, നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ ഏതൊരു മാർക്കറ്റിൽ തയ്യാറാക്കി അയക്കാം? നല്ല വില്പനയുണ്ടാവുക, നല്ല വില കിട്ടുക, ഭാരത കമ്പോളത്തിലും ഏതൊരു പ്രത്യേകതരം ഉല്പന്നങ്ങളെയുപയോഗിച്ച് കൂടുതൽ വിലയുണ്ടാവുക എന്നും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച് ഗവണ്മെന്റിനും കൃഷിക്കാർക്കും വേണ്ട വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് ഒരു ഇന്റലിജൻസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുണ്ടായാൽ നന്നായിരിക്കും. അടയ്ക്കുകയും കയ്യെടുക്കുകയും ഒരു കമ്പോളത്തിൽ പച്ചയടയ്ക്കുകയോ കളിയടയ്ക്കുകയോ കൂടുതൽ വിൽക്കുവാൻ, ബോംബെയിലോ അല്ലെങ്കിൽ കറാച്ചിയിലോ അടയ്ക്കുക കൂടുതൽ വില്പനയും വിലയുമുണ്ടാവുക എന്നൊക്കെ അന്വേഷിക്കുന്നതിന് അങ്ങനെയൊരു ഇന്റലിജൻസ് വകുപ്പുണ്ടായാൽ സാധിക്കും. അതു കൂടാതെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് നടത്തുന്നതിന് മനോഹര ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ആവശ്യമാണ്. ഭാരത സാധനത്തിന്റെയും ഉല്പാദനവും സംഭരണവും വില്പനയും എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു വകുപ്പാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

മനോഹര പ്രധാന സെക്രട്ടറി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നമുക്ക് പാരമ്പര്യമായിട്ടുള്ള ചില മാർക്കറ്റുകളിൽ മാത്രം നാം കയ്യെടുക്കുന്നതു നല്ലതല്ലെന്നാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ എന്തൊക്കെ മാർക്കറ്റുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. രാജ്യങ്ങൾ ഏതൊക്കെ മാറി, ഭൂമിശാസ്ത്രം തന്നെ പാടെ മാറി. ശാസ്ത്രത്തിൽ മാറ്റം വന്നു. രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും മാറ്റം വന്നു. ഒരു പുതിയ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രം തന്നെ ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത് നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. അന്താരാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങളിലും വലിയ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ പാരമ്പര്യ കമ്പോളങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ നന്മക്കു അതു ആവശ്യവുമാണ്. നമ്മുടെ പല ഉല്പന്നങ്ങൾക്കും പുതിയ കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലേ അയയ്ക്കുക, അമേരിക്കയിലേ അയയ്ക്കുക എന്നുള്ള നിർദ്ദേശവും പാരമ്പര്യമാണ് നാം വെച്ചു പുലർത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലേയോ അമേരിക്കയിലേയോ സാധനങ്ങളെ അയക്കുന്നത് അയക്കാൻ പാടില്ലെന്നല്ല പക്ഷെ സോവിയറ്റ് യൂനിയനിൽ കറന്റുണ്ട് നല്ല കമ്പോളമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടേക്ക് അയയ്ക്കാൻ നാം മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. നമ്മുടെ കരുമുളകിന്റെ വില ഇടിഞ്ഞു. താണുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അടുത്ത കാലത്തു അല്പം വില കയറാനുണ്ടായി. കാരണമെന്താണ്? സോവിയറ്റ് യൂനിയൻ നമ്മുടെ കരുമുളകിന് ഡിമാൻഡ് ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ വിലക്കുയറ്റം ഉണ്ടായത്. അതുപോലെ മറ്റു പല ഉല്പന്നങ്ങൾക്കും പുതിയ പുതിയ കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വില കിട്ടണമെങ്കിൽ നാം പുതിയ കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട യിരിക്കുന്നു.

ഈ ആക്ടിനെ തുരക്കുവെക്കുന്നതിന് ഇവിടത്തെ കൂലിവാടകയും വാണിജ്യതാല്പര്യവും ശ്രമിക്കണമെന്നുള്ളതു തക്കമറ്റു സെക്രട്ടറിയോട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ആക്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കറന്റു കിട്ടി നിഷ്കൂലം ജാഗ്രതയും പ്രദർശിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഉന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ആക്ട് നാം നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്ക്

24th September 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

സഹായമുണ്ടാകണം, നമ്മുടെ കാക്കികോപ്പുന്നങ്ങൾക്ക് നല്ല വില കിട്ടണം, അങ്ങനെ നല്ല വില കിട്ടുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം യഥാർത്ഥ കൃഷിക്കാരിൽ തന്നെ ചെന്നുചേരണം, അതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഒരു സമ്പൂർണ്ണ കക്ഷകജനതയെ സൃഷ്ടിക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഈ ആക്ട് പരിഷ്കരിക്കാനും പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താനും ഗവണ്മെന്റ് നടപടികളെടുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

*SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : ബഹുസഭാനായ ഉപാധ്യക്ഷൻ അവർ കളെ, മദ്രാസ് കമ്മേഴ്സ്യൽ ക്രോപ്സ് മാർക്കറ്റ്സ് ആക്ട് ആദ്യമായി പാസ്സാക്കിയത് 11-10 1933 ലാണ്. 1929-33 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ലോകത്തിലാകമാനമുണ്ടായ സാമ്പത്തികക്ഷയപ്പതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ കാക്കികോപ്പുന്നങ്ങൾക്ക് വിലയിടിവുണ്ടായപ്പോൾ തികച്ചും ന്യായമായ വില കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ലെങ്കിലും കുറച്ചൊക്കെ ന്യായമായ വില കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് 1933 ൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിയത്. അന്നത്തെ ഈ നിയമത്തിന്റെ അവതരകനായ ശ്രീ പി. ടി. രാജൻ ഇന്നു ഈ സഭയിലുണ്ട്, കഴിഞ്ഞ 22 കൊല്ലമായി ഈ നിയമം പ്രയോഗത്തിലിരുന്നിട്ടും നമ്മുടെ കാക്കികോപ്പുന്നങ്ങൾക്ക് ഇന്നും ന്യായമായ വിലയല്ല കിട്ടുന്നത് എന്ന് പരമാർത്ഥം നമ്മുടെ മുൻപുള്ളത്. കാക്കികോപ്പുന്നങ്ങളുടെ വ്യാപാരനിലവാരം കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി ക്രമാനുഗതമായി ഇടിഞ്ഞുതന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 1951 മുതൽ 1955 വരെയുള്ള വ്യാപാരനിലവാരം എടുത്തു നോക്കിയാൽ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില പകുതിയോ മൂന്നിലൊന്നോ കുറയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന്നു നാളികേരം തന്നെ എടുക്കാം. പശ്ചിമതീരപ്രദേശത്തെ പ്രധാന കാക്കികോപ്പുന്നമാണ് നാളികേരം. കേരത്തിന്റെ സമൃദ്ധിക്കൊണ്ടാണ് ആ പ്രദേശത്തിനു കേരളം എന്ന പേരുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. 1951 ൽ ആയിരം നാളികേരത്തിന്നു 300 കയായിരുന്നു വിലയെങ്കിൽ ഇന്നു അതിന്റെ വില 100-ഉം 110-ഉം ക്കു. അത്ത് 60-70 ശതമാനം വിലയിടിവാണ് കാണുന്നത്. നാളികേരത്തിന്റെ വിലയിടിവിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ സഭയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം അത്ര സഹായകരമായ ഒരു മറുപടികളാണ് ഗവണ്മെന്റുടേതെന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യസനപ്പൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാളികേരം നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാധനമാണെന്നും അതിനെ ഒരു വ്യാപാരവിലയായി കണക്കാക്കാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലപാട്. ഈ നാട്ടുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാധനമാണ് നാളികേരം എന്നതിനെ ആകാം നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ഇന്നാട്ടുകാരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നു ആവശ്യമുള്ളതിലധികം നാളികേരം ഇവിടെ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് വെറും പാർശ്വത്വം മാത്രമാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ചില കണക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞു അതിനെ നിഷേധിക്കുമായിരിക്കും. എങ്കിലും വെളിയിൽനിന്നു ഇവിടെ നാളികേരം ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നത് ഭക്ഷണസാധനമായിട്ടല്ലെന്നും സോപ്പുവ്യവസായത്തിന്നു വേണ്ടിയാണെന്നുള്ളത് ഏതും അറിവുള്ളവന്തന്നെ. സോപ്പുവ്യവസായത്തിന്നുവേണ്ടിയാണ് സിലോൺ കൊപ്രയും വെളിച്ചെണ്ണയും ഇവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നത്. നാളികേരം ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഭക്ഷണത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടാകുമെന്ന വാദം സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു കൊപ്രയും വെളിച്ചെണ്ണയും കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് ഗുണമേന്മയുള്ളതാണ് അതുകൊണ്ടു് വമ്പിച്ച സോപ്പുവ്യവസായമുണ്ടായേക്കാം. ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു വെളിച്ചെണ്ണയും കൊപ്രയും കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് സോപ്പുവ്യവസായമുണ്ടാകും കൂടുതൽ ലാഭം കിട്ടുന്നതെന്നു കൂടെ ഇന്നാട്ടിലെ സാധകരായ ജനങ്ങൾക്കു അതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ലാഭവുമില്ല. നേരെമറിച്ചു നമ്മുടെ നാളികേരത്തിന്നു നല്ല വില കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ നാളികേരത്തെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന ഇന്നാട്ടിലെ ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള നാളികേരകൃഷിക്കാർക്കു റക്ഷ കിട്ടുമായിരുന്നു. നാളികേരത്തിന്നു ന്യായമായ വില കിട്ടുകയാണുള്ളതു് പശ്ചിമതീരത്തിലെ കൃഷിക്കാരുടെ നാപ്പകുമാണ്. പശ്ചിമതീരത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനിലവാരം നാളികേരത്തിന്റെ വിലയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഇതു പറയുമ്പോൾ ഇതിൽ ഇടുങ്ങിയ ദേശീയതയോ സങ്കീർണ്ണതയോ ഉണ്ടെന്നു ആരെങ്കിലും ധരിക്കണമെങ്കിൽ അതു് ശരിയല്ല. തമിഴ്നാട്ടിനോ ആന്ധ്രക്കാരോ കണ്ണടകക്കാർക്കോ എങ്കിലും ഒരു വാദമല്ല ഞാൻ ഉന്നയിക്കുന്നതു്. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്നു മുഖ്യശ്രദ്ധയായിരിക്കുന്ന നാളികേരത്തിന്നു നല്ല വില കിട്ടണമെന്നു പറയുന്നത് അവി

24th September 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

குறிப்பாக எங்களுடைய பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பவானி தாலுகா, ஈரோடு தாலுகா போன்ற இடங்களில் ரொம்ப சிறிய விவசாயிகள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கரா, அரை ஏக்கரா பிரதேசத்தில் கூட புகையிலை பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தப் புகையிலையை பதனிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் கிடையாது. அங்கே ஒரு ஐக்கிய சங்கமோ, அல்லது மார்க்கெட்டில் கமிடியோ, அல்லது வேறு எந்த ஸ்தாபனமோ அவர்களுடைய புகையிலையை பதனிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இன்று வரையில் செய்து கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்தில் தங்களுடைய கச்சாப் புகையிலையை விற்ப்பு பணம் பெற வேண்டிய நிலைமையில் வேறு வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியிருக்கிற நிலைமையில் விற்கக் கூடிய பொருளுக்கும் வரி, வாங்கக் கூடிய பொருளுக்கும் வரி என்றால் இதனால் சிறு விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் தற்போதே தங்கள் பருத்தியை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்ப்புக் கொண்டு வருகிறார்கள். மார்க்கெட்டில் பிரதேசத்தில் பவானி தாலுகா சேர்க்கப்பட்டு அங்கே இந்தப் புகையிலை பதனிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டாலொழிய இந்த மசோதாவினால் சிறு விவசாயிகளுக்கு தீமையே ஏற்படும். மிகக் குறைந்த விலையே கிடைக்கும் என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதோடு இன்னொன்று. ஜில்லாவாரியாக இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப் பட்டிருப்பது ஒரு குறை. ஏனென்றால் பருத்தி விளையக் கூடிய பிரதேசம் ஒரு ஜில்லாவில் மாத்திரம் அடங்கிவிடவில்லை. பக்கத்து ஜில்லாவிலும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. அதே மாதிரி புகையிலை விளையக் கூடிய பிரதேசம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் இருக்கவில்லை. சேலம் ஜில்லா பிரதேசத்திலும் பரவலாக இருக்கிறது. அதனால் சிறு விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு ஏற்படும்.

உதாரணமாக எங்கள் ஊரை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு விவசாயியோ, ஒரு வியாபாரியோ புகையிலையுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால், பக்கத்து ஊர் வேறு ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அங்கே இந்த செஸ் போட ஏற்பாடு இல்லை. ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா விலை வித்தியாசம் ஏற்பட ஏதுவாகிறது. ஆகையால் தான் ஜில்லா அடிப்படையில் இந்த மார்க்கெட்டில் கமிட்டியை அமைக்காமல் பிரதேசவாரியாக இதனை அமைத்தால் தான் ஒழுங்காக இருக்கும். நன்றாக நடைபெறும் என்று கருதுகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்லாமல் பலபல வெள்ளாமை பொருள்களுக்கும் ஒரே கமிட்டி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதிலே சில கூலை விளைபொருள் பிரதிநிதிகளும், சில பருத்தி விளைபொருள் பிரதிநிதிகளும், சில புகையிலை விளைபொருள் பிரதிநிதிகளும் இருப்பார்கள். இதனால் பல கஷ்டங்கள் வந்து சேருகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதற்காக ஒவ்வொரு பண வெள்ளாமை பொருள்களுக்கும் தனித்தனியாக கமிட்டிகளை அமைத்தால்தான் இது நன்றாக இயங்க முடியும். பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இப்பொழுது போல் எல்லா பண வெள்ளாமைப் பொருள்களுக்கும் ஒரே கமிட்டியைப் போடுவதில் ரொம்ப சங்கடம் ஏற்படும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் உத்தேசித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக கமிட்டிகளைப் போடவேண்டும். அதோடு ஜில்லாவாரியாகப் போடுவதைவிடுத்து பிரதேசவாரியாக இந்தக் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்தக் கமிட்டிகளை அமைத்து, இவை விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்த பிற்போட இந்த செஸ் போடும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். எவ்விதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கும்போதே கமிட்டிப்பார் செஸ் போட ஆரம்பித்து விரகிறார்கள். இந்தக் குறைகளை

[Sri B. K. Nallaswami] [24th September 1955]

எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து பவானி பிரதேசத்தில் புகையிலை பதனிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்த பிற்பாடே இந்த செஸ் விதிக்கும்படியாக கமிட்டி உத்தரவு போட வேண்டுமென்பதாக கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

11-30 * SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Deputy Speaker, Sir, I
a.m. wish to say a few words on one or two points. It has been stated in clause 4 that the Government want to substitute the word 'cess' for the word 'fee' in the light of the High Court decision. Now by mere substitution of a word we cannot get over the difficulty referred to in the High Court decision, because we know though we call it dues, tax, fee, cess and so on, still simply because a levy is called by a particular name, it is not sure whether when we take it to Court it will remain the same. Therefore, we have to see whether by making this simple provision the defect pointed out by the High Court is remedied.

We know that if a licence fee is exorbitant or unreasonable, it would become a tax and the Court will intervene in such cases. Therefore it is the very essence of cess or fee that it should be reasonable and there should be a limit and it should not be left to the arbitrary decision of the executive.

Now, what has been done in sub-clause (a) (1) is that the market committees are empowered to levy a cess as per notification issued by the Government. There is no maximum limit fixed and there is no minimum limit fixed. It is entirely left to the arbitrary discretion of the Government. I submit, Sir, that it will entail the same objection that has been raised by the High Court in respect of 'fees'. By claiming it as 'cess' the High Court decision will not cease to apply. In that decision it has been stated that "it (fee) is not for services rendered but was really a tax levied for raising funds for constructing the market." Therefore, if the Government or the Market Committee levy this cess as per rules framed by the Government, nonetheless it will be open to the same objection, namely, that it is not a cess, but it is a tax raised for keeping the work of the Market Committee going on. Therefore, this clause 4 has to be made more specific so that the High Court may not have to intervene again and say 'this gives arbitrary discretion to the Government to frame rules and that it does not fix any limit to the cess.' We know, Sir, in the Sales Tax Act and all other enactments connected with levy of tax, very often restrictions are placed on the discretion of the executive, because they are financial enactments. Such a provision is not seen here. Therefore it has to be clarified.

Then I agree with more than one speaker who remarked that the Market Committee is not serving its purpose. Of course, its objective is laudable; it wants to see that the producer gets a fair price for his produce. But actually, is he getting a fair price? It has been referred to by the previous speaker and it has been the experience of all market committees that persons who really control the committees, rather than the consumers, are those who

24th September 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

want to utilise the produce of the agriculturists. Therefore, it is to their interest to see that as low a price is given to the produce. This is patent. If a soap maker or a big industrialist is the President of the Market Committee, it is to his interest to see that he gets coconut oil or other oil at a very low price; then the working of the committee is not at all effective. Under the Act no one can transact in such commercial crops except under a licence and in issuing licences nothing further is being done. Therefore, though legally a producer may be entitled to get a better price, if there is no market, the licensee or the merchant will not purchase his produce and naturally as in many other cases, he has to sell his produce at a low cost or at a discount. At a certain stage, this becomes a handicap for the small producer, as has been pointed out, because he can sell only through the licensees and the licensee would refuse to purchase the produce unless it be upon his own terms. This is as in the case of all Co-operative Societies, like the Jaggery Co-operative Societies and other co-operative societies; when there is a glut in the market, and when they are not willing to purchase, there is a great handicap for the producer for, he cannot sell outside. Naturally, he has to resort to questionable methods which also would entail loss for him. Therefore, the Government must see, consistent with their objective, that the committee functions not only in a mechanical way and rests content with levying the cess and giving pay to a few employees in their office—that is not their function—but in an effective way in seeing that a fair price is given or procured to the producers especially the small producers in these hard times.

Only one thing is possible to improve the condition of these agriculturists. They must be provided whether by this Committee or by the Government, with funds when there is depression so that they can get loans or other facilities and they can wait and sell their produce when the market is more favourable to them. No such arrangements are being made and therefore with the best of intentions, the enactment that is brought forth by the Government is not serving its purpose.

Therefore, I submit that the Government, without resting content with merely rectifying the defect in the light of High Court decision, should see how properly and effectively this Act can be enforced to the benefit of the agricultural producer.

SRI K. PARTHASARATHY: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to support the Bill and in supporting I wish to submit a few points for the consideration of this House. It had been pointed out by some hon. Members that the market committees are not functioning properly and usefully. At the outset, I wish to point out that the market committees are functioning very well and they are doing useful service to the agriculturists. It may be that we want the market committees to function in a wider sphere, helping the agriculturists in all aspects. In order to achieve our objective,

[Sri K. Parthasarathy] [24th September 1955]

it is better, I think, that the market committees confine themselves to the activities that they are now engaged in.

Sir, it was pointed out by one hon. Member that the consumers or purchasers in bulk of the commodities that are marketed through the committees, are in control of the committees and they are able to dictate the price. We all know that the market committees do not have any hand in fixing the prices and inasmuch as they do not have any hand in fixing the price, I think the agriculturists are having a fair deal. If the market committees are given the function of fixing the price and if the agriculturists are asked to sell their produce at the price fixed by the committee, it may be, if such persons get control of the committees, the agriculturists will be put to much loss.

11-40
a.m. The functions of the committees now are : they regulate the market; they see that persons engaged in trade use proper weights and measures; they see that the agriculturists are not deprived of the fair value of their produce. And their function does not stop there. The Market Committees also supply market intelligence to the agriculturists and traders. They also supply information and improved varieties of seeds and offer other help to the agriculturists whenever required. So I do not think it is desirable that the Market Committees should be asked to control the price or fix the price. It was even suggested that the Market Committees should be asked to purchase in bulk when the price is low in the open market. I think that is a suggestion which should not be encouraged. That should not be the function of the Committee since if a Market Committee is asked to purchase, then persons who are in charge of the Committee will utilise it to their own advantage. So the function of the Market Committee should stop with only regulating the market and seeing that fair practices prevail in the market.

Now, the scope of the Bill before the House is very limited and it is stated that the Bill is brought in to remedy certain lacunae found in the operation of the Act. But, as regards the provision relating to the term of members, I wish to observe that the provision in the main Act relating to elections is unnecessary. We find that at the very inception of the Committee an election is required to be held for filling up the vacancies of the Members. Recently in North Arcot a Market Committee was constituted. It was functioning very well and it is still functioning very well. They have set up some market yards in some important places. They have built up only a very small fund and they also borrowed money from the Government. If now elections are to be held, a considerable sum of money will have to be expended on that account. We have to consider whether in a body like this, such a considerable amount is to be spent for electing representatives of agriculturists and traders to the Committee. We have to consider whether

24th September 1955] [Sri K. Parthasarathy]

equally good results cannot be achieved by nominating suitable persons from among agriculturists who are interested in this and suitable representatives of traders to serve on the Committee. I think we will be able to get suitable representatives by nomination. After all the Government will nominate only the best suitable persons and we, the Members of this House, will have our say if any undesirable person is appointed. So I think the Government would do well to bring in suitable amendment to the original Act to do away with the system of elections to this body. I know that if an election for the Market Committee is to be held, tens of thousands of rupees will have to be spent. The electoral roll is becoming bulky year after year. I know that in South Arcot the agriculturists, i.e., producers of notified commercial crops like groundnut, gingelly and cotton number many thousands and if all these persons have to go to the polls, it will cost an enormous sum. I think this amount can be spent usefully for the benefit of agriculturists. So, the question of having an election for this Committee has to be seriously considered.

I think that the proposed amendment to Section 11 of the principal Act embodied in Clause 4 of the Bill will satisfy the requirements of the recent decision of the High Court and there won't be any flaw or difficulty in the future. We know that the cess or fees levied by the Market Committees is not very heavy and from experience it is felt that it is not a burden on the persons to utilize the services of the Market Committee. It was suggested that unless the Market Committee renders some service, it should not levy the cess. But, to begin with, the Committee should have some funds. We know that by regulating the market, by maintaining a proper system of weights and measures and by licensing the traders, the Market Committee is doing a useful service. For all these purposes funds are required and the cess that is levied by the Market Committee is not a heavy burden and I think the provision is all right.

Another point was made that the licensing of traders and weighmen is not beneficial to the agriculturists. After all we know that when a Committee or a body has to take up any system of regulating the work of a body of persons (in this case, the merchants) who deal in commercial crops, then unless they are licensed, the Committee cannot take suitable action. We also know from experience that this system of licensing traders and weighmen has not proved harmful to the agriculturists and so far as my district of South Arcot is concerned we have found that this system of licensing has in no way affected the price the agriculturists get in the market. On the other hand, the Committee had been able to put down a lot of malpractices that were prevailing in the market in notified commercial crops, prior to the advent of the Committee. So I support all the provisions in the Bill and commend them for the acceptance of the House.

[24th September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்டவரை பெரிதும் வரவேற்பதற்கோ பாராட்டிப் பேசுவதற்கோ, எதிர்ப்பதற்கோ ஒன்றும் விஷயம் இல்லை. பொதுவாக இந்தச் சட்டம் எப்படி அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது, அதில் சர்க்கார் எப்படி கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதைப் பற்றித்தான் நான் வற்புறுத்திப் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 22 வருஷங்கள் ஆகின்றன. இந்த 22 வருஷ காலமாக நமது ராஜ்யத்தில் இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த 22 வருஷ காலத்தில் நமது நாட்டில் அரசியல் சூழ்நிலையிலும் சரி, பொருளாதாரச் சூழ்நிலையிலும் சரி பல மாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிற முறை மட்டும் அப்படியே இருந்து வருகிறது. 1933-ம் வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டபோது எப்படியிருந்ததோ, கிட்டத்தட்ட அதேமுறையில்தான் மார்க்கெட் கமிட்டி அமைக்கப்படுவதும், வியாபாரம் செய்யக்கூடிய முறையும் இருந்து வருகிறது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் அப்பொழுது இருந்த சர்க்காருக்கு இருந்த நோக்கம் வியாபாரம் செய்வர்களுக்குள்ளே இருந்த போட்டியைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதும் அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் வந்தது என்பதையும் நம்முடைய மந்திரிகள் உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பொருள்களை அன்னியக் கம்பெனிகள் வாங்கி வெளி நாட்டுக்கும் கொண்டுபோவது பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. அப்படியிருக்கும் அன்னியக் கம்பெனிகளுக்கும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகளுக்கும் ஏற்படும் போட்டியைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இந்தச் சட்டம் சளை கரியமாக இருந்தது. கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் விவசாயிகளை அதிகக் கொடுமைப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொஞ்சம் கட்டுப்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்கும்படிச் செய்து, அவர்களைத்திருத்தி செய்யக்கூடிய நோக்கத்துடன் அது ஏற்படுத்தப்பட்டது. வெளிநாட்டுக்கம்பெனிகள் விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதை விவசாயிகள் நேரடியாக உணராமலிருப்பதற்கு, கசப்பு மருந்தை மறைப்பதற்கு மேலே இனிப்புப் பண்டத்தைத் தடவிக் கொடுப்பதுபோல, இந்தச் சட்டம் அப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை யாரும் மறந்துவிடவேண்டாம். நம்முடைய தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டோ விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பதை நோக்கமாக வைத்தோ செய்யப்பட்டதல்ல இந்தச் சட்டம்.

கமிஷன் வியாபாரிகள் விவசாயிகளை பலவிதங்களில் ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள். மகிமை அளப்பது, பெரிய அளவுள்ள மாக்கால்போட்டு அளப்பது, அளக்கக்கூடிய சமயத்தில் முதலில் சாமிக்கு மாக்கால் என்று பல மோசடிகள் செய்து கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் தங்களுக்கு லாபமாக பெரும் பங்கு பெறுகிறார்கள். இந்தப் பங்கு கமிஷன் ஏஜெண்டுகளுக்குப் போகாமல் விவசாயிகளுக்கு இருக்கட்டும் என்று சில நன்மை இருந்தாலும்கூட விவசாயப்பொருள்களுக்கு நியாயமாக விலை கிடைப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படுவதினால் உத்தரவாதம் கிடையாது என்பதை மந்திரி அவர்கள் உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக இந்தச் சட்டத்தை நான் குறை கூறுவதாக நினைத்து விடவேண்டாம். இந்தச் சட்டத்தில் அளவு சம்பந்தப்பட்டவரையில் நியாயம் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். இந்தச் சட்டம் அமல் நடக்காத இடங்களில் விவசாயிகள் இன்னும் கடுமையாகச் சுரண்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக மணிலாக்கொட்டையை எடுத்துக் கொண்டால், தென் ஆற்காட்டில் இருப்பது போல் திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் அமலை நடத்தக் கூடிய முக்கிய சட்டம் மணிலாக்கொட்டை வியாபாரச் சட்டம். அங்கிலுக்கும் மில் முதலாளிகள் விவசாயிகளைச் சுரண்டுகிறார்கள். அந்தக் கொடுமையை சர்க்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் ஒரு மாக்கால் அல்லது இரண்டு மாக்கால் வீதம் மிச்சப்படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்து ஒன்றரை ரூபாய் கூலி பெறுகிறார்கள். வியாபாரிகளிடமிருந்து ஒரு ரூபாய் கமிஷன் பெறுகிறார்கள். மூட்டை ஒன்றுக்கு இம்மாதிரி இரண்டு ரூபாய்

11-50
a.m.

24th September 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

முன்று ரூபாய் கமிஷன் பெறுவதாக அங்குள்ள விவசாயிகள் புகார் கூறுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல? முன் கூட்டியே கடன் கொடுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால் அப்போதும் பணம் வாங்குகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பிரதேசங்களை எல்லாம் பார்த்து அவைகளையும், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் notify பண்ணவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அளவு சம்பந்தப்பட்டவரையில் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பது உண்மை. ஆகையால் சர்க்காருக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால் “இந்தச் சட்டம் இதற்கு முன்பு 22 வருஷகாலமாக அமலில் இருந்த காலத்தில் எப்படி இருந்தது, மேலும் இந்தச் சட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்னஎன்ன முறைகளைக் கையாளவேண்டும் என்பதைப்பற்றி இந்தப் பக்கத்திலிருந்து தெரிய அங்கத்தினர்கள் சில யோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகளை ஆலோசனை செய்வதற்கு ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி நியமித்து ஆறுமாதம் அல்லது ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் இதைப் பரிசீலனை செய்து, அடிப்படையில் என்ன மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்பதை ஆலோசனை செய்து, இந்தச் சட்டத்தில் மாறுதல் செய்யவேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்” என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படமுடியாது. இதற்குப் பதிலாக கமிஷன் எஜெண்டு களுக்கு நன்மை ஏற்படும். கமிஷன் எஜெண்டுகள் இந்த மார்்கெட்டிங் கமிட்டிகளில் புகுந்துகொண்டு விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதிலும் வந்த லாபத்தை பாதுகாத்துக்கொள்வதிலும் கொண்டுபோய் விடுமே தவிர உண்மையான பலன் ஏற்பட முடியாமல் போகிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் முறைகளைப் பரிசீலனை செய்ய விசாரணைக் கமிட்டி நியமிக்கவேண்டியது அவசியமானது என்பதையும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

கமிட்டிகளுக்கு அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வதில் சர்க்கார் நியமனம் செய்யும் பங்கை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் அல்லது அவர்கள் பிரதிநிதிகள் பார்த்து நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும் முறையில் இந்த அதிகாரிகளை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, there have been more general remarks regarding the working of the Act while discussing the provisions of this Bill that is before the House for consideration. I am glad to see the interest taken by hon. Members in the working of this important Act. I will certainly have the useful and important suggestions examined by the Government. No doubt this is an Act which was enacted more than 20 years ago. Of course, it is such an old Act. But, it should not be condemned because of its oldness only. The idea behind this Act has been well appreciated by the hon. Members as it is intended to protect the agriculturists and the producers from exploitation by traders and merchants. The merchants are interested in getting the maximum out of the transaction and that affects the interests of the agriculturists. Therefore, this Act was enacted even as early as 22 years ago to protect the agriculturists. It is not merely against any foreign interests but against all kinds of traders and merchants who might seek to exploit the agriculturists. It is not intended for levying so much fee and other things but for fixing a fair price, i.e., the price to which the agriculturists will be entitled to have. I understand that these Commercial

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th September 1955]

Crops Committees have been entrusted also with the task of looking into the fixation of fair price. But, there has been opposition from the beginning from vested interests. As it has happened in other spheres also, this opposition by the vested interests is carried on sometimes in the name of the very agriculturists and that was what was reflected in the speech of the hon. Member Sri Nallaswami, who is representing Bhavani. He said that when Government sought to include tobacco under the Commercial Crops Act in Coimbatore district there was opposition. First, merchants came to me and they pleaded in the name of the agriculturists and that was what I could see in the observations made by the hon. Member from Bhavani. The agriculturists might need certain facilities and under the provisions of the Act, the Committee that would be constituted should certainly look into and would certainly look into those things. But, in the name of such facilities, it is not desirable in the interests of the producers of tobacco that they should object to the application of the Act to the tobacco crop.

Sir, this amendment changing the words 'levy of cess' to make it clear that it is also a sales-tax, has been proposed in the light of the observations made by the High Court. It has been pointed out that unless the levy of the cess is definitely in the nature of a sales tax, it will be open to objection and therefore, this amendment, the main amendment in this Bill, has been proposed. But, it has been made clear that there is no idea that there should be an enhancement of any of these cesses. The idea behind this amending Bill is to make it valid, valid beyond doubt.

Then, Sir, some hon. Members referred to the need for extending this Act to certain other areas and also to certain other crops. This question is under the consideration of the Government. But, Sir, still some action is pending before the Supreme Court and Government are only awaiting the final decision of the Court. Then, they will take up the question of extension. Government would certainly see how the Act would be revised so as to meet all the defects that are being pointed out. As the present Bill provides for removing certain defects that were pointed out and for certain consequential amendments, I hope it will be accepted by the House.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once."

12
noon.

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 11, clause 1 and the Preamble were put and carried.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I want to have some doubts cleared.

24th September 1955]

DEPUTY SPEAKER: We have passed the second reading stage of the Bill. The Hon. Minister will now move that the Bill be passed and the hon. Member can speak on that motion.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: If, as a result of the doubts raised, certain amendments become necessary, those amendments cannot be made at the third reading stage. That is why I want to have the doubts cleared even at this stage. Observance of formalities should not be insisted upon in all cases; in certain cases it is better that the member who wants to speak is heard. We must be given some breathing time at least to stand up to catch the eye of the Speaker.

SRI M. KALYANASUNDARAM: If Sri Krishnaswamy Ayyangar wants to speak on any clause, the clause can be re-opened and discussed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point is one of procedure. We have finished the second reading and are going to take up the third reading. If any defects are pointed in the third reading stage, the Hon. Minister himself may move for re-opening the clause for rectifying the defects. So even at the third reading stage the hon. Member can refer to his doubts on the clauses.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Bill be passed.”

I would like to refer to only one point. In the course of the general discussion, a remark was made that the Commercial Crops Markets Act did not confer any benefit at all on agriculturists. I have seen that growers of cotton in Coimbatore district and the growers of groundnut in South Arcot district have considerably benefited by the application of this Act. The South Arcot Market Committee at Villupuram and the Coimbatore Market Committee at Tiruppur have been working most successfully. The hon. Member from South Arcot has testified to the fact that the market committee in Villupuram has been of considerable benefit to the growers of groundnut in South Arcot.

We propose to extend the application of this Act. We have already extended it to groundnut crop in Coimbatore district. When we extend the Act, there is opposition from vested interests and confusion sets in. Agriculturists also are dragged in into the opposition. They do not easily realize the benefits that will accrue to them. In that way there is some difficulty in working the Act smoothly and successfully. Therefore on this occasion I seek the co-operation of the hon. Members and the general public in working the Act well in the sole interests of agriculturists.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955, be passed.”

[Deputy Speaker]

[24th September 1955]

I wish to draw the attention of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to rule 113 (1) of the Assembly Rules. It says:

"If, during the consideration of a Bill in the Assembly, no amendment is made, the member-in-charge of it may, at the conclusion of such consideration, move that the Bill be passed."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I do not want to move any amendments. I want to have certain doubts cleared. In the new sub-section (5) (a) proposed in clause 2, it is said that the term of office of a member shall be three years from the date of occurrence of the vacancy or from the date of his election whichever is later. The date of election invariably follows and does not precede the date of occurrence of the vacancy. Therefore I feel that it is not necessary to use the words 'whichever is later'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sometimes there may be anticipatory election also.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Then, I have got another doubt.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member could have raised all these doubts during the first reading stage itself.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: In the new sub-section (5) (b) (i) proposed in clause 2, it is said that when the seat of any member becomes vacant, the vacancy shall be filled up by a person appointed by the Government from among the members of the electorate. Does this wording mean that the power of filling up the vacancy is vested in the Government who should choose the person for the vacancy from among the members of the electorate or does it mean that the power of filling up the vacancy is vested in a person whom the Government appoint from among the members of the electorate? The wording as it stands gives room for this double meaning.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not see room for any such difficulty. I shall have the matter looked into when the rules are framed.

* SRI S. RAMALINGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிலக்கடலை உற்பத்தியாகக்கூடிய தஞ்சை, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, ஓரத்தநாடு ஆகிய இடங்களிலே, நிலக்கடலையை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அதை விற்பனை செய்வதற்கு சரியான மார்கெட் கிணையாது. தஞ்சை, பட்டுக்கோட்டை மருகலிய இடங்களில் கனிப் பட்ட வியாபாரிகள் விவசாயிகளை எடையாலும் விலையாலும் மோசம் செய்து விற்பிறர்கள். வியாபாரிகள் அவர்களிடமிருந்து விற்பனை வரியையும் வசூலிக்கிறார்கள். அதையினால் இந்தச் சட்டத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு தஞ்சை, ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி தாலுக்காக்களிலே மார்கெடின் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மார்கெடில் கமிட்டிகளுக்கு உள்நாட்டிலே விற்பனை செய்வது மட்டுமல்லாமல், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும்தவலியவைகள் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் எடுப்பதற்கான அதிகாரத்தையும் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மசோதா சட்டமாகக் கூடிய சமயத்தில் மீண்டும் சில விஷயங்களைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். நான் முதலில் பேசும்போது வெள்ளையருக்கு எதிராக நமது விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைக்குமென்று நான் சொன்னதாக ஒரு வேளை கனம் மந்திரி அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாரோ என்பது தெரியவில்லை. அவர் பேசியதிலிருந்து அப்படி அபிப்பிராயப்படுவெண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி அல்ல. வெள்ளையர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர்கள் சுரண்டல் இந்த சட்டத்தின்மூலம் பாதிக்கப்படவில்லை. கமிஷன் வியாபாரிகளின் சுரண்டலிலிருந்து விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்படுகிறார்களே ஒழிய, வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெள்ளையர் சுரண்டல் நீடித்துத் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்துடன் தான் இந்தச் சட்டத்தை பரிசீலிக்கவேண்டும்.

கனம் ராமலிங்கம் சொன்ன மாதிரி ஒரு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஓரளவிற்கு நியாய விலையை வைப்பதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியும். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால்தான் இதை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். அவ்விதம் இல்லாமல் இதுவரையில் இந்த சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. என்ன லாபம் கிடைத்திருக்கிறது, எந்தெந்த விதத்தில் நியாயம் செய்ய முடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். நியாய விலை கிடைப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அப்படி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். இந்த யோசனையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-10
p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சாபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் சொன்னார், தஞ்சை ஜில்லாவில் மணிலாகக் கொட்டைக்கும் இதை நீடிக்க வேண்டும் என்று. ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன் இன்று வேறு எந்தெந்த பிராந்தியங்களுக்கு இதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமோ அதைப்பற்றியெல்லாம் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று. புதிய பமிகளுக்கு எவ்வாறு விஸ்தரிப்பது என்பது இன்னும் முடிவாகவில்லை. ஏனென்றால் இப்பொழுது கோர்ட்டில் வியாஜ்ஜியம் நடக்கிறது. அந்த வியாஜ்ஜியம் இன்னும் முடிவடையவில்லை. அது முடிந்தபிறகுதான் இதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்கப்படும். எப்படியெல்லாம் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதெல்லாம் பிறகுதான் முடிவு செய்யமுடியும். கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் குறிப்பிட்டது போல் எந்தெந்த இடங்களுக்கு இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இந்த சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் நோடியாக விநியோக செய்கிறவர்களுக்கும் எமாற்றலும் சுரண்டலும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான், அவர் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அதையும் சேர்த்து இந்த சட்டத்தை விரிவாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கோர்ட்டு விசாரணை முடிந்த பிறகுதான் முடிவு செய்யமுடியும். அதன்பிறகுதான் சட்டபூர்வமாக விரிவுபடுத்தமுடியும். விவசாயிகளுடைய நன்மையை எவ்வளவு தூரம் பரிபூரணமாக பாதுகாக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். விலையை கட்டுபடி செய்வது எல்லாம் கோர்ட்டு விசாரணை முடிந்த பின் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதைப்பற்றி முன்னமேயே யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் காரணம் இல்லை. அதனால் இந்த மசோதாவை எக்மன்தாக ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இதை ஆட்சேபணை இல்லாமல் வரவேற்றதற்கு என்னுடைய நன்றியையும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[24th September 1955]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955, be passed.”

The motion was carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS REPEALING AND AMENDING BILL, 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Repealing and Amending Bill “, 1955, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

This is a Bill with an omnibus provision to weed out many of the useless enactments on the statute-book. At the same time, the opportunity has been taken to amend certain of the enactments by weeding out certain of the sections which have become useless and rectifying certain obvious errors which have crept into various enactments. The First Schedule refers to the enactments which will be completely repealed. The Second Schedule refers to enactments wherein we are making certain amendments. The amendments are merely verbal. They do not affect the principle of the Bill in any way. That is why I say it is a routine Bill. There need not be any discussion on this Bill. But if any hon. Member makes suggestions, they will certainly be considered by the Government.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Repealing and Amending Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, it is very unfortunate that we were not given ample opportunity to go through the various Acts carefully. The list is very long. As a matter of fact, we were making attempts to go through the list. But I was not able to do it completely.

DEPUTY SPEAKER : Copies of the Bill were distributed as early as the 25th August 1955.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I have already submitted that in spite of the fact that copies had been circulated earlier, we were not able to go through the various Acts and find out how far they affected the interests of the people. Even before I rose to speak, I just enquired the Hon. the Law Minister about certain provisions. He said that the changes were only verbal ones. I would have been happier if the Hon. Minister had thrown some light on some of the provisions. For instance, there is the following amendment to the Madras Elementary Education Act, 1920 :—

“ In clause (c) of section 44, the word ‘ or ’ shall be added at the end.”

24th September 1955]

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Then, there are the following amendments to the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955 :—

“(1) In section 1, for sub-section (3), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(3) It shall come into force at once.”

“(2) In section (2) (a) (iii), after the words ‘annual rental value of’, the words ‘not less than’ shall be inserted.”

We want to know how these amendments affect the interests of the people. I hope the Hon. Minister will throw some light on at least these points.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, it has been the practice followed in respect of all other Bills that when the original sections of an Act are amended, the original section as well as the amendment are given. Now, especially when the ramification of this Bill is so large, it would have been helpful for the other Members to understand the provisions of the Bill if that system had been followed. If the original section as well as the amendment that is sought to be made had been given, without the labours of a research scholar, we could have found out whether the changes were purely verbal or whether there was something more involved. I hope at least next time this system would be followed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may assure the hon. Member that there is no principle involved in any of these amendments. They are only verbal amendments. Certain amendments that we had accepted on the spur of the moment on the floor of the House have led to some difficulties. All those things are rectified now. If it had been a matter in which some principle was involved, certainly I would have asked the department to supply all the necessary materials. Even otherwise, if any of the hon. Members had expressed any difficulty in understanding the provisions, I could have asked the Law Secretary to hold a class to explain them. It would have been a good thing because it may not be possible for everybody to understand the implications of the Bill. Everything has been very carefully noted upon. The amendments are only verbal. Only obvious errors are being rectified now. Therefore, without any pricking of conscience, the hon. Members may vote for this Bill.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Madras Repealing and Amending Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4, Schedules I and II, Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[24th September 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That the Madras Repealing and Amending Bill, 1955, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Repealing and Amending Bill, 1955, be passed.”

The motion was carried and the Bill was passed.

2-20
p.m. DEPUTY SPEAKER : The Hon. the Minister for Finance may now present the Report of the Joint Select Committee on the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, you may adjourn the House now.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister will just present the Report. We are not going to have any discussion over it now. After he presents the Report, we may adjourn for the day.

(4) THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT)
BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 27 OF 1955).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, I beg to present “ the Report of the Joint Select Committee ^a on the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955 ”.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, the 26th September 1955.

The House then adjourned.

V.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Questionnaire of the Official Languages Commission, Government of India.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS